

Невъобразимъ шумъ въ малкото кафене.

Гласове

- Шртътъ!

- Убиха го!

- Кой го уби?

Тарталиа, на Валерио. - Тичай за лекаръ.

Всички маски тичатъ на дясно и на лѣво.

Орlando. - Анжелика! Анжелика се приближава. /Защо ме
уби? азъ те обичахъ.

анжелика. - Обичалъ си ме? Ти?

Орlando. - Но ^{защо ти} ~~никога~~ ~~не~~ ~~те~~ ~~убиха~~ ~~а~~ ~~ти~~ ~~го~~ ~~казвамъ~~! Какво отъ това,
че те желязихъ! азъ разбрахъ веднага, че ти не си била никога ~~никога~~ ^{никога?}
ти ...

Влиза лекаръ. Прегледа Орlando.

Лѣкарътъ. - Умира. Кой го уби?

Пантalone. - Кой го уби?

Анжелика се загубва.

Дондуи. - ~~Срамно!~~ Ствѣтително!

Менегино, като пристига. - Убиха Орlando! ~~Безъ~~ ~~не~~ ~~престъп-~~
ление, което никога ^{нѣма да} ~~се~~ ~~забрави~~.

Пулчинел. - Не трѣбваше да убиватъ Орlando!

Пантalone. - ~~Срамно!~~ ^{Тя} ~~сега~~ ~~казва~~, той дигна революцията!

Валерио. - Какво ще правимъ безъ Орlando?

Докторътъ. - Докато Орlando бѣше живъ, регентътъ не бѣ-
ше опасенъ...

Тарталиа. - Но сега.....

Зорята ^{изгнуса} ~~небето~~ стъ розави звѣнчета. Въ
сѣнката, гредятъ е още ^{малко шум} ~~малко шум~~

Орlando, като си отваря очитѣ. - Денътъ се ражда, а азъ
умирамъ. Умирамъ... умирамъ... чуденъ гледгостъ... Умирамъ... ^{и съ} ~~Нали това~~
което се случва ^{и съ} другитѣ? /мълчание. ~~А~~ като отворите прозорницѣ, вие
^{накъ} ~~ще~~ ~~видите~~ ~~го~~ ~~великото~~ ~~слѣнце~~ ~~изгнуса~~ ~~въ~~ ~~утрото~~ да позла-
осѣтява прахъ, ~~ще~~ ~~видите~~ дърветата, небето, птицитѣ, жититѣ, които се